

16 Δεκεμβρίου 2021

Γέρων Χατζη-Γεώργης, Η θαυμαστή και οσιακή κοίμηση του υποτακτικού του

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Γέροντας Χατζη-Γεώργης (1809-1886).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Ο γέρον Χατζη- Γεώργιος διηγήθηκε στον Ρώσο Αρχιμανδρίτη και Πνευματικό παπα- Μακάριο την κοίμηση ενός μαθητού του, του πατρός Γαβριήλ, και τις επιθανάτιες οπτασίες που είδε εκείνος ως εξής:

Τις προάλλες εκοιμήθη ο αδελφός μας μεγαλόσχημος μοναχός Γαβριήλ, ο οποίος ήταν 26 χρόνων. Πριν κοιμηθή, ήταν άρρωστος μόνο δύο εβδομάδες. Τρεις ημέρες πριν από την κοίμησή του είδε το εξής όραμα.

Του παρουσιάστηκαν τέσσερις νέοι, που φορούσαν διακονικά στιχάρια και ήταν περιζωσμένοι με οράρια. Αυτοί οι νέοι τον προσκαλούσαν να πάη μαζί τους ταξίδι.

Τους απήντησε:

- Παρ' ότι θα με ευχαριστούσε πολύ να ταξιδέψω μαζί σας, όπου και αν πάτε, χωρίς ευλογία του Γέροντά μου, δεν τολμώ να κάνω ούτε ένα βήμα έξω απ' αυτό το κελλί. Περιμένετε λίγο μέχρι να ζητήσω την ευλογία του.

Εκείνοι συμφώνησαν να περιμένουν.

Ο π. Γαβριήλ κάλεσε εμένα και μου είπε:

- Πάτερ, να, ήρθανε να με πάρουν τέσσερις νεαροί διάκοι ντυμένοι με ιερά άμφια. Με καλούν να πάω κάπου μαζί τους. Δώσ' μου την ευλογία σου να πάω μαζί τους. Βλέπω ότι είναι πολύ καλοί άνθρωποι, ότι με αγάπησαν και θέλουν να με πάρουν εκεί όπου μένουν οι ίδιοι. Όπου και να με πάνε, μαζί τους παντού θα αναπαύομαι. Λοιπόν σε παρακαλώ, Πάτερ, άφησέ με να φύγω μαζί τους γρήγορα.

Αφού τα άκουσα αυτά σκέφθηκα, μήπως παραληρεί ο π. Γαβριήλ λόγω της σοβαρής του ασθένειας ή μήπως βρίσκεται σε δαιμονική πλάνη.

Γι' αυτό του είπα:

- Κάνε τον Σταυρό σου, πες την ευχή του Ιησού, και πες σ' αυτούς που ήρθαν να σε πάρουν: «Δεν μπορώ να έρθω μαζί σας, δεν μ' αφήνει ο Γέροντας, επειδή δεν ξέρουμε ούτε αυτός ούτε εγώ τι άνθρωποι είσαστε».

Αυτά που του είπα να κάνη τα έκανε αμέσως, μπροστά μου.

Αλλά οι εμφανισθέντες νέοι του είπαν:

- Σου δίνουμε τρεις μέρες προθεσμία ακόμη, στις οποίες μπορείς να σκεφθής καλά-καλά και να προετοιμασθής να φύγης μαζί μας. Μετά από τρεις μέρες θα 'ρθούμε να σε πάρουμε οπωσδήποτε.

Και ύστερα έγιναν άφαντοι.

Ο ασθενής, αφού μου μετέφερε αυτά, ήταν πολύ χαρούμενος και ήσυχος, λες και τελείως ανάρρωσε. Και όμως παρ' όλη αυτήν την αλλαγή προαισθανόμουν ότι δεν θα ζήσει πολύ και γι' αυτό συνέστησα στον ιερομόναχό μου να του κάνη το Μυστήριον του Αγίου Ευχελαίου και καθημερινά να τον κοινωνάη, αφού και ο ίδιος ο ασθενής, βέβαια, το ήθελε.

Την τρίτη ημέρα μετά από την εμφάνιση των νέων ο ασθενής άρχισε γρήγορα να εξασθενή σωματικά, ενώ το πνεύμα του ήταν ήσυχο, όπως και πριν. Δεν έχασε τις αισθήσεις του μέχρι και της τελευταίας αναπνοής.

Μία ώρα πριν από την κοίμησή του ένας παρευρισκόμενος αδελφός, ο οποίος μένει κοντά μας σ' ένα ερημητήριο, ζήτησε από τον ασθενή να του αφήση ως ευλογία κάτι από τα προσωπικά του πράγματα.

Ο ασθενής με σταθερή φωνή απήντησε:

- Μα, τι να σου δώσω; Αφού ξέρεις ότι δεν έχω τίποτε δικό μου. Να, πάρε άμα θέλης από εκείνη την γωνία καμμιά από τις πέντε πετρούλες, τις οποίες εναλλάξ κρατούσα στο στόμα μου για να μην αργολογώ.

Αλλά ένας άλλος αδελφός, που ήταν κοντά, του είπε:

- Μα, ούτε οι πέτρες είναι δικές σου, είναι του Θεού και δεν μπορείς να τις δώσης σε κανένα χωρίς την ευλογία του Γέροντά μας.

- Τότε συγχωρήστε με για το θέλημά μου, είπε ο ασθενής.

Μετά άρχισε να αναπνέη πιο συχνά και πιο βαρειά από πριν και να κοιτάζη δεξιά-αριστερά. Εκείνη την ώρα τον κοιτούσα προσεκτικά και είδα ότι χαμογελάει.

Μετά όλοι μας ακούσαμε πως είπε:

- Να, ήρθαν να με πάρουν εκείνοι οι τέσσερις διάκοι και μαζί τους ακόμη ένας άλλος καινούριος διάκος. Γι' αυτό τώρα να με συγχωρήσης, πάτερ, και να μου δώσης την ευλογία να πάω μαζί τους.

- Ο ίδιος ο Θεός να σε ευλογήση, τέκνον, να μετοικήσης εις την αιώνια ζωή, να πας και να προσεύχεσαι εκεί στην Αγία Τριάδα για μας τους αμαρτωλούς, του απήντησα.

Αμέσως μετά, χωρίς να προφέρη λέξη, ήσυχα και ειρηνικά απεδήμησε προς τον Κύριον.

Ο μακαριστός π. Γαβριήλ ήλθε στο Κελλί μας, όταν ήταν 16 χρόνων, και εκοιμήθη εν Κυρίω στον εικοστό έκτο χρόνο της ζωής του. Όλα τα χρόνια που έζησε μαζί μας ήταν πολύ πράος και υπάκουος, είχε αγάπη σε όλους και τον αγαπούσαν όλοι.

Ο Θεός να τον αξιώση της Βασιλείας των ουρανών».

Αυτή την διήγηση κατέγραψε στα ρωσικά ο ιερομόναχος της Ι. Μονής Παναγίας «Σβιγιάζσκι» π. Μιχαήλ, ο οποίος εκάρη μοναχός στην εν Αγίω Όρει Ι. Μ. Αγ. Παντελεήμονος (του Ρωσικού). Ήταν αυτόπτης και αυτήκοος μάρτυς της διηγήσεως. Αυτή η διήγηση τυπώθηκε στην Αγία Πετρούπολη στις 2 Αυγούστου 1881.

Από την «Ασκητική και Ησυχαστική Αγιορείτικη Παράδοση», Άγιον Όρος 2011.